

§ 86. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov om vandforsyning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 524 af 26. september 1973, som ændret ved lov nr. 288 af 26. juni 1975 og lov nr. 545 af 17. november 1976.

§ 87. Vandindvindingsrettigheder, der er givet eller fastsat i medfør af lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg eller lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning, jfr. lov nr. 373 af 13. juni 1973, er fortsat gyldige. Det samme gælder vandindvindingsrettigheder, der er givet i medfør af vandløbslovgivningen.

Stk. 2. Vandindvinding, der foregår ved lovens ikrafttræden, og hvortil der efter den hidtidige lovgivning ikke har været krævet tilladelse, er fortsat lovlig. For anlæg, som efter deres art omfattes af § 19, er det dog en forudsætning, at grænserne i § 19 på 3000 eller 6000 m³ vand årligt ikke overskrides. For andre anlæg er det en forudsætning, at indvindingens omfang ikke forøges væsentligt.

Stk. 3. Bortledning m. v. af grundvand, der ville kræve tilladelse efter loven, er lovlig uden sådan tilladelse, hvis det pågældende anlæg er påbegyndt inden lovens ikrafttræden. Såfremt der ved sådanne anlæg fremkommer eller er udsigt til skader som følge af en ændring af grundvandsstanden, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 4. Rettigheder efter stk. 1-3 gælder, for så vidt de ikke i forvejen er yderligere begrænset, kun for et tidsrum af 30 år fra lovens ikrafttræden. For rettigheder til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug er gyldighedsperioden dog med hensyn til grundvand højst 15 år og med hensyn til overfladevand højst 10 år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Bestemmelserne i lovens § 26, stk. 3, og §§ 29-36 og 46-68 finder tilsvarende anvendelse på rettigheder efter stk. 1-3.

§ 88. Påbud, forbud, forlig og andre overenskomster, der er lovligt givet eller indgået efter den tidligere lovgivning, bevarer deres gyldighed.

Stk. 2. Aftaler truffet i henhold til lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, jfr. lov nr. 14 af 28. januar 1876, bevarer deres gyldighed, medmindre andet følger af vandforsyningsanlæggets regulativ.

§ 89. Bestemmelserne i § 10, 1. pkt., i lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, §§ 2-4 i lov af 30. november 1857 om beskyttelse af de til Københavns vandvæsen henhørende værker, anlæg og beholdere m. v. og §§ 1-3 i lov nr. 60 af 24. april 1896 om beskyttelse af vandforsyningsanlæg er fortsat gældende for de ledninger, værker m. v., som bestod den 1. april 1970, og som da var omfattet af disse love.

§ 90. Hvis en landvæsensret ved lovens ikrafttræden behandler en sag om tilladelse til indvinding af overfladevand til vanding eller dambrug, færdigbehandler retten sagen efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder sager, der er afgjort af en landvæsenskommission før lovens ikrafttræden, men som ankes efter dette tidspunkt.

Stk. 2. Sager, der i medfør af stk. 1, 1. pkt., afgøres af en landvæsenskommission efter lovens ikrafttræden, kan i overensstemmelse med de hidtil gældende regler indankes for en overlandvæsenskommission.

Stk. 3. Miljøministeren kan bestemme, at behandlingen af enkelte af de i stk. 1 og 2 nævnte sager eller grupper af sådanne skal overgå til ham, miljøstyrelsen, hovedstadsrådet eller amtsrådet.

§ 91. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.